

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 171. Constanter accusantes eum. v. 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 168. Interrogabat autem eum multis sermonibus. v. 9.

Certe valde serium fuit Herodi videre miraculum, pro quo emendando adeo, deposita regali maiestate garriebat. Sed non obtinuit percussor S. Iohannis, & adulter, & mali corui malum ouum, suum curiosum intentum.

Domine cum me considero, video quod in tali occasione honoris obtinendi & gratiæ fecissem, quidquid potuissem; sed & video aliud esse tuum iudicium, quam meum. Cum igitur tu sis vera sapientia; ecce abijcio meum iudicium & affectum & probo tuum; Nolo hominibus placere ut tuus seruus esse queam cum Apostolo rug.

§. 169. At ipse nihil illi respondebat. v. 9.

Stultæ & risu dignæ interrogaciones responsum non merebantur, quia neque signis, neque verbis Christi futurus fuisset melior Herodes, qui non profectum quærebat; sed nouitatem & vanitatem sectabatur; uti Nero in nouo Icaro & alij in circulatoribus; cuius & manus sanguine iusti Iohannis, à se occisi, plenz erant.

DA & mihi ô Domine, hanc prudentiam; ut & tempore & loco, sileam & loquar, loquar autem tantum vbi eloquium tuum diuinum pijs atque attentas aures inuenit; & silentio inuoluam, quod non ædificat; ne verbis meis maleuolum quempiam ad malum prouocem, aut silentio pijs scandalum patem.

§. 170. Stabant autem Principes Sacerdotum & Scribæ. v. 10.

Stabant oblitici passionibus & impetu animorum suorum decori, quod attendere debuissent; & ideo etiam Herodes eos stare permisit; qui alias confidere debuissent, etiam coram Rege, maxime extraneo, ipsorum Principum sacerdotum.

Domine Deus iuste permittis contemptum in sacerdotibus & Magistratibus, quando ipsi deserunt officium suum honoris & gloriæ plenum; ne permittas obsecro in seruis tuis indignitatem hanc, ne incurrant in illam alteram, honorent ut honorentur ab alijs quia tu glorificantes te glorificas, & in SS. tuorum honoribus honoraris.

§. 171. Constanter accusantes eum. v. 10.

Continue, pertinaciter, acriter, intento & mixto clamore pergebant
 Q. accu-

accusare ægrè ferentes Herodem alienis quæstionibus tempus terere; sed de quibus eum accusabant malitiosi isti Principes, licet S. Lucas nihil dicat; tamen aliqui conijciunt, quod accusabant eum dicentes; Quod ipse esset pater Joannis Baptiste occisi; cumque coram populo extulisset in celum & canerasset: quodque ex Gallilæa homines, ad Romanorum territorium, in Iudæam lapsus & multum abduxisset; & sic regnum Herodis diminuisset, etiam ab officinis & labore homines ad ambulatoriam mendicatio viuendi formam adduxisset &c.

Ela Domine, largire mihi hanc gratiam, vt patienter feram, si mihi calumniæ, notoriæ falsæ, obueniant, siue ab hominibus contemnar, siue propuero vel minimo habear; semper sub tua profundissima humilitate tales æquo animo accipiam: si enim me ipsum ita perdidero inter homines propter te; certus ero, quod & in te me ipsum perpetuo inuentam, Amen.

§. 172. Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo. v. 11.

Ex quadam indignatione animi, & furore turbatus, quod sibi respondere noller, coram tot proceribus astantibus & Pontificibus ad interrogata sua: & ne verbum quidem proloqui quo silentio turpiter se victum indignabatur Herodes, vnde spreuit eum à quo sperni videbatur: habens eum tanquam fatuum, qui vitam suam negligeret; qui Regi eum eripere cupienti: nullum honorem haberet cum exercitu; id est parte copiarum; quas metu Pilati Hierosolymam conduxerat: aut cum omni comitatu satellitum & aulicorum: qui solent mores Principis imitari, qui ei obijcebant, Christum nihil scire, nihil posse: mendacem esse, ventilatorem, hominem simplicem, fatuum; fabri filium: & quidem ex Nazareth, Regem imaginarium, Philosophum non re ipsa: indoctum illusorem, impostorem, ex dæmonis virtute operantem: & nisi hoc esset, vtique operaretur quid signi in conspectu Regiæ suæ maiestatis & Pontificum & totius aulae procerum,

§. 173. Et illudit. v. 12.

Coniitijs, probris, varijs modis scenicis, vexationibus, scommatibus, quantum in exercitu toto, vbi plurimi scurræ & ardeliones, nihil illudicium ignorantes, solent reperiri, fuit inuentum,

Ple & exorabilis Deus, imploro pietatem tuam, per virtutem humilitatis tuæ & silentij huius admirabilis: repelle à me omnem cupiditatem honoris mundi, omnem elationem & ostentationem: arrogantiæ & præ-